

אייתרו להו תרי כולי – There remains from them, two, etc.

Overview

לימודים six and מפתה of אונס and פסוקים in the גמרא concludes that Two דרשות for דרשה of אבוי, and the other for the דרשה of גזירה שוה (which teaches us the exact amount of קנס to be paid by אונס ומפתה); this leaves us with two remaining דרשות. One is for חייבי תוספות and the other for כריתות, that they both receive קנס payment. חייב will challenge this assumption that there are sufficient לימודים to teach us חייב both by אונס ומפתה and חייבי לאוין.

וחד ריבויא כתב באונס וחד במפתה –

And one ריבוי was written in the פרשה of אונס (the word הנערה)¹ and one ריבוי was written in the פרשה of מפתה (the word הבתולות)². Those two דרשות together teach us that there is a חייב קנס by both חייבי לאוין and חייבי כריתות.

תוספות asks:

ואם תאמר ומנא לן דחד לאתויי חייבי כריתות –

And if you will ask; and how do we know that one ריבוי is coming to include that חייבי כריתות receive קנס?! -

אימא דתרוייהו אתו לרביי חייבי לאוין וחד לאונס וחד למפתה –

I can say that both of these two remaining ריבויים are coming to include (only) חייבי לאוין (and not חייבי כריתות); and we require two ריבויים, for one is for an אונס and the other is for a מפתה! The two remaining ריבויים teach us that both by a מאנס and a מפתה he must pay the קנס even if the נערה was forbidden to him as a חייבי לאוין. However there is no פסוק to teach us that חייבי כריתות also receive קנס. חייבי לאוין now of the opinion that we cannot derive אונס ומפתה from each other, concerning חייבי, etc.³

תוספות answers:

ויש לומר דלהא לא צריך דמגורה שוה ילפינן אונס ומפתה מהדדי –

And one can say; that for this, it is not necessary to have two פסוקים that אונס and מפתה there is קנס for חייבי לאוין; for we derive the rules of אונס and מפתה from each other through the גזירה שוה⁴; if we know that מפתה (for instance) receives קנס for חייבי לאוין, then we also know (through the גזירה שוה) that by an

¹ (רש"י ד"ה ה"ג נערה as explained previously in דברים [תצא] כב, כט).

² (רש"י ד"ה בתולה as explained previously in שמות [משפטים] כב, טז).

³ See following footnote # 4.

⁴ There is the term בתולה by מפתה and the term בתולת by מאנס. All the rules that apply to one, apply also to the other. Originally (in the question) תוספות assumed that this גז"ש is only concerning the specifics of כסף, which deals specifically with the amount and type of payment to be given; but not for other issues (such as חייב קנס for חייבי לאוין), which are not written explicitly in the פסוקים. However תוספות concludes that the גז"ש is applicable for all matters.

אונס, she also receives קנס, even if she is לאוין מחייבי. Therefore only one פסוק is necessary to teach us קנס by לאוין for both אונס ומפתה, the other ריבוי must come to teach us that there is קנס even by כריתות (by both אונס ומפתה).

Summary

The (הבתולות) גזירה שוה teaches us that all the rules of אונס ומפתה (including חייבי לאוין וחייבי כריתות by חיוב קנס) can be derived from each other.

Thinking it over

אונס ומפתה tells us initially that the two remaining דרשות are written by אונס ומפתה individually. It is (only) after this introduction that תוספות asks his question; which would seem to indicate that if both דרשות were either by אונס or מפתה, there would not be (such) a (strong) question. How can we explain this?!